

FJALLSKILASAMÞYKKT

fyrir sveitarfélög á svæði héraðsnefndar Eyjafjarðar.

I. KAFLI

Um stjórn fjallskila.

1. gr.

Sveitarfélög á svæði héraðsnefndar Eyjafjarðar eru eitt fjallskilaumdæmi.

Hver hreppur og kaupstaður innan fjallskilaumdæmisins er sérstök fjallskiladeild, nema þar sem sveitarfélög eru sameinuð, þar skulu umdæmi fjallskiladeilda haldast óbreytt frá því sem áður gildi og upprekstrarréttur standa óbreyttur miðað við eldri skipan nema um annað sé samið. Héraðsnefnd getur heimilað sameiningu tveggja eða fleiri fjallskiladeilda óski viðkomandi sveitarstjórnir eftir sameiningu að undangengnu fundarsamþykki meirihluta fjallskilaskyldra aðila í hverri eða hvorri fjallskiladeild enda hafi verið boðað til fundarins með dagskrá.

2. gr.

Héraðsnefnd hefur á hendi yfirstjórn allra afréttar- og fjallskilamála í fjallskilaumdæminu en hreppsnefnd eða bæjarstjórn annast stjórn og framkvæmd þeirra í hverri fjallskiladeild.

3. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að kjósa fjallskilanefnd, sem sér um framkvæmd fjallskilamála í umboði sveitarstjórnar. Þá skal kjósa fjallskilastjóra, sem er framkvæmdastjóri fjallskilanefndar, eða sveitarstjórnar eftir því sem við á, varðandi fjallskilamál. Þar sem fjallskiladeildir hafa verið sameinaðar, skulu sveitarstjórnir kjósa fjallskilastjórnann sameiginlega. Fái tveir eða fleiri jafnmörg atkvæði, skal hlutkesti ráða. Fjallskilastjóra ber þóknun fyrir störf sín úr sveitarsjóði.

II. KAFLI

Um bókhald og fjallskilasjóði.

4. gr.

Í hverri fjallskiladeild ber að skrá í sérstaka fjallskilabók eða gerðabók sveitarstjórnar allt það sem máli skiptir um afréttar- og fjallskilamál í deildinni. Þar skal vera skrá yfir allar afréttir og ógirt heimalönd sem liggja að afréttum innan deildarinnar, lýst merkjum þeirra og tekið fram, hvaða jarðir eiga upprekstur á hverja afrétt svo og hverjir séu afréttareigendur. Þá ber að skrá allar breytingar á afréttum og réttindum yfir þeim.

Eftirrit af skrá yfir afréttir ber að senda til skrifstofu héraðsnefndar og skal hún þar varðveitt með öðrum skjölum nefndarinnar. Auk þessa getur héraðsnefnd krafist eftirrits af fjallskilabókum eða gerðabókum sveitarstjórna að öðru leyti, eftir því sem hún telur þörf á.

5. gr.

Hver fjallskiladeild færir bókhald og skal fjallskilareikningur endurskoðaður á sama hátt og sveitarsjóðsreikningur og fylgja honum.

Til að standa straum af þeim kostnaði, er af fjallskilum leiðir, getur sveitarstjórn stofnað sjóð, sem fjallskilasjóður nefnist. Úr honum skal greiða kostnað við byggingu og viðhald aðalréttta. Um aukaréttir fer eftir ákvörðunum sveitarstjórna. Kostnað við smölun og leitir, sem og öll önnur gjöld, sem af fjallskilum leiða og ekki hefur verið jafnað niður á búfjáreigendur sem dagsverkum, skal greiða úr fjallskilasjóði.

Tekjur sjóðsins eru:

- a. Niðurjafnað gjald á allt búfé í afréttum og ógirtum heimalöndum.
- b. Andvirði óskilabúfjár.
- c. Bætur fyrir gangnarof samkv. 44. gr. afréttalaga nr. 6/1986.
- d. Tillag úr sveitarsjóði eftir fyrirmælum sveitarstjórnar og 42. gr. laga um afréttamálefni, fjallskil o.fl.
- e. Álag á landverð jarða sbr. 42. gr. afréttalaga nr. 6/1986.

III. KAFLI

Um afrétti og notkun þeirra.

6. gr.

Land sem fjallskilaframkvæmd tekur til, skiptist í afréttir og ógirt heimalönd. Þar sem almenningar (óbyggðir) þurfa hreinsunar við, tekur fjallskilaframkvæmd til þeirra, eftir því sem þörf krefur og nánar er fyrir mælt í lögum um afréttamál og samþykkt þessari.

7. gr.

Eigendum og/eða ábúendum jarða er heimilt að nota ógirt heimaland og afrétt, sem liggur undir einstaka jörð til upprekstrar eigin búfjár, svo og leyfa innansveitarmönnum upprekstur, enda sé beutiland viðkomandi aðila viðurkennt nægilegt að mati gróðurverndarnefndar sýslunnar. Um upprekstrarrétt á afréttarland, sem liggur undir einstaka jörð eða stofnun, fer eftir fornri venju eða samningum.

Enginn má hins vegar leyfa utansveitarmönnum að nota ógirt heimaland sitt eða afrétt til upprekstrar nema það sé heimilað af sveitarstjórn.

Ábúendum eða eigendum jarða er skylt að hafa girðingar sem aðskilja tún, engi og bithaga frá upprekstrarheimalandi, fjárheldar hverjum á sínu landi og bera kostnað af því. Sé það vanrækt fer eftir ákvæðum girðingarlaga. Ef ábúendur jarða er næst liggja afrétt verða fyrir ágangi afréttarfénaðar geta þeir óskað eftir girðingu er varni áganginum, skv. 32. gr. afréttalaga nr. 6/1986. Kostnaði við girðingu skal skipt þannig að eigendur eða notendur afréttarinnar greiði 4/5 kostnaðar en eigendur eða ábúendur viðkomandi jarða greiði 1/5 kostnaðar, skv. 7. gr. girðingarlaga nr. 10/1965, og er þá bæði átt við stofnkostnað og viðhaldskostnað. Sá er tekur fénað í hagagöngu ber sömu ábyrgð á honum og væri hann hans eigin, hvað varðar fjallskil, ágang og usla í annarra landi.

Liggi heimalönd fjallskiladeilda saman, og hagkvæmt þygi að nota þau til upprekstrar í sameiningu geta hlutaðeigandi sveitarstjórnir gert samþykkt um notkun þeirra á sama hátt og ætti ein fjallskiladeild í hlut. Upprekstrarheimalönd ber að skoða sem afrétt, að því er snertir löggöngur að hausti, aðrar en eftirleitir. Samþykktir um upprekstrarlönd öðlast því aðeins gildi að héraðsnefnd samþykki þær.

8. gr.

Upprekstrarrétt á afrétt sveitarfélags eða annars upprekstrarfélags eiga allir búfjáreigendur, sem landnot hafa í sveitarfélagi eða á félagssvæði.

Um afréttargjald til eigenda afréttarlands fer eftir samningi eða, ef samkomulag næst ekki, eftir ákvörðun viðkomandi sveitarstjórnar. Þó getur sá aðili, sem eigi vill una ákvörðun sveitarstjórnar, krafist mats dómkvaddra manna um gjaldhæð. Ákvörðun um afréttargjald, hvort heldur ákveðin er með samningi eða eftir mati, gildi aldrei fyrir lengri tíma en 6 ár í senn.

9. gr.

Hve margt afréttarpenings má reka á hverja afrétt eða ógirt heimaland fer eftir afréttalögum nr. 6/1986, III. kafla.

IV. KAFLI

Rekstur til afrétta.

10. gr.

Vorsmölun skal aðeins gerð ef almenn ósk bænda liggur fyrir og þá eftir nánari fyrir-mælum sveitarstjórnar.

11. gr.

Sveitarstjórn ákveður að fengnum tillögum gróðurverndarnefndar sýslunnar, hvenær búfé má reka til afréttar. Frá 15. júní til 1. september eru smalanir eða annað það er ónæði veldur afréttarpeningi óheimilt, nema með leyfi viðkomandi sveitarstjórnar. Geti búfjáreigandi ekki fengið upprekstrarleyfi ber honum að leita aðstoðar sveitarstjórnar.

Eigendum og umráðamönnum afrétta og aðliggjandi heimalanda ber skylda til að sjá um að vörslugirðingum sé vel við haldið, svo að þær varni fullkomlega ágangi í tún og önnur nytjalönd heima fyrir. Verði sannanlegur ágangur búfjár geta þeir er fyrir honum verða leitað aðstoðar sveitarstjórnar. Búfé sem sérstaklega er áleitið við girðingar, matjurtagarða og skrudgarða, skal eigandi hirða, þegar tilkynnt er um það og setja í örugga vörslu. Sýni hann hirðuleysi í því efni, ber honum að bæta allt það tjón, er búfé þetta hefur valdið eða veldur, sbr. ákvæði í 34. gr. afréttalaga nr. 6/1986.

12. gr.

Allt búfé sem sleppt er, hvort heldur er í heimalönd eða afrétt, skal vera markað glögggu eymamarki, litarmerki, plötumerki og/eða frostmerki, eftir því sem við á samkvæmt ákvæðum í reglugerð nr. 579/1989 um búfjármörk o.fl., sbr. breytingu með reglugerðum nr. 410/1992 og 50/1994.

13. gr.

Hver eigandi eða umráðamaður upprekstrarlands skal gefa upp hverjir noti það og fyrir hve margt búfé þegar sveitarstjórn óskar eftir.

V. KAFLI

Um fjallskil að hausti.

14. gr.

Haustgöngur skulu vera tvennar. Þær fyrri skulu að öðru jöfnu gerðar frá fimmtudegi til laugardags í 22. viku sumars. Seinni göngur skulu gerðar frá fimmtudegi til laugardags í 23. viku sumars. Heimilt er þó sveitarstjórn að víkja frá þessu en slík breyting skal gerð í samráði við sveitarstjórnir nágrannasveitarfélaga.

Eftir fyrri göngur er fjáreigendum óheimilt að sleppa fé á afrétt nema með leyfi sveitarstjórnar. Samhliða seinni göngum skulu landeigendur afgirtra heimalanda smala þau lönd og gera full skil á því fé sem þar er.

Í fjallskiladeildum sem eiga land að öðrum fjallskilaumdæmum skal leitast við að hafa samráð um gangnadaga við viðkomandi aðila.

Að göngum loknum ber að gera eftirleit á afréttum og í ógirtum heimalöndum eftir því sem fjallskilaneftnd eða sveitarstjórn ákveður.

15. gr.

Í síðasta lagi viku fyrir göngur skal tilkynning um gangnaskyldu manna send út. Sveitarstjórn eða fjallskilaneftnd í umboði hennar hefur þá ásamt fjallskilastjóra lokið við að raða gangnadagsverkum og öðrum áætluðum fjallskilakostnaði niður á fjáreigendur í fjallskiladeildinni og aðra þá er nota þar upprekstrarland á því ári. Raða skal dagsverkum niður eftir fjártölu sem að öðru jöfnu er fengin úr forðagæsluskýrslum. Leggja skal jafnmargar kindur í dagsverk hjá öllum fjáreigendum, hvort sem þeir eiga margt eða fátt. Sveitarstjórn er þó heimilt að víkja frá þessari reglu og ákveður nánar hvernig sú breyting skuli gerð. Heimilt er einnig að leggja hluta gangnadagsverka á landverð jarða að frádregnu verði ræktaðs lands og hlunninda. Þá skal og tilnefna réttarstjóra við aukaréttir, úrtíningsmenn í réttir innan hrepps og utan og gangnaforingja fyrir gangnasvæði fjallskiladeildarinnar. Enginn getur skorast undan að vera gangnaforingur nema hann sé ófær til þess sakir elli eða heilsuleysis.

16. gr.

Noti fjáreigandi upprekstur á utansveitarafrétt eða innan fjallskilaumdæmisins, ber honum að gera þar fjallskil eftir þeim fjárfjölda, er hann hefur á afréttina rekið og samkvæmt þeim reglum er þar gilda. Þó hefur sveitarstjórn þess sveitarfélags, sem hann býr í, rétt til að leggja á hann dagsverk í heimasveitinni, en þó aðeins það, sem á kann að vanta, og hann hafi hlutfallslega jafna fjallskilaskyldu og sveitungar hans aðrir. Noti fjáreigandi afrétt utan fjallskilaumdæmis síns og geri þar fjallskil, má leggja á hann fjallskiladagsverk í heimasveitinni eftir sömu reglu.

17. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur til að gera öll sín fjallskil, sem sveitarstjórn leggur á hann og eru í samræmi við fjallskil þau sem öðrum sveitarbúum er gert að leysa af hendi. Vegna sérstakra aðstæðna svo sem aldurs og veikinda má veita undanþágu frá fjallskilum, að einhverju eða öllu leyti, einnig þeim sem hafa fé sitt í sauðheldum girðingum sumarlangt.

18. gr.

Sveitarstjórnir eða fjallskilaneftndir skipa fjallskiladeildum í gangnasvæði og ákveða hvernig göngum skuli hagað, og hvað gangnamenn séu margir í hverjum göngum. Skal skrá það í fjallskilabók eða gerðabók sveitarstjórnar.

19. gr.

Gangnaforingjar skulu vera sjálfir í göngum, nema gild forföll hindri, ber þeim þá að setja í staðinn fullgilda menn, að mati fjallskilastjóra. Gangnaforingi sker úr um það hverjir séu fullgildir gangnamenn. Ber þeim að raða mönnum í göngur eftir getu þeirra og kunnugleika, en forðast að óvanir gangnamenn fari á þau svæði þar sem þeim getur verið hætta búin.

Gangnaforingjum ber skylda til að tilkynna fjallskilastjóra um gangnarof. Sá sem ekki mætir í göngum á þeim stað og tíma, þar sem hann hefur verið skipaður og tilkynnir gangnaforingja ekki forföll, svo unnt sé að fá mann í hans stað, skal greiða fyrir gangnarof sem svarar einu og hálfu dagsverki eins og það er metið á hverjum tíma, eftir ákvörðun sveitarstjórnar.

20. gr.

Sveitarstjórnnum er skylt að sjá um að gangnamenn sem sérstaklega eru ráðnir á þeirra vegum séu slysafriðgjafir meðan á smölun og skilum standur. Kostnaður sem af því leiðir greiðist úr fjallskilasjóði eða sveitarsjóði.

21. gr.

Gangnaforingjar skulu sjá um að fjallsöfn séu rekin tafarlaust til rétta. Telst það gangnarof ef gangnamaður yfirgefur safnið fyrir en í rétt er rekið, þó að smölun sé lokið. Sveitarstjórn má leyfa að fjallsöfn séu rekin í heimaréttir til sundurdráttar, ef gangnaforingi ábyrgist úrtíning til skilaréttar.

22. gr.

Ef grunur leikur á, að fé sé enn á afréttum eftir að eftirleit hefur verið gerð, skal fjallskilastjóri sjá um, að eftir því sé leitað svo fljótt sem kostur er. Smölunarkostnaður greiðist úr fjallskilasjóði eða sveitarsjóði.

23. gr.

Nú liggja öræfi, þar sem fjárvon kann að vera, að afréttum eða öðrum sumargöngu-löndum og skal þá héraðsnefnd hlutast til um að þau séu leituð að minnsta kosti einu sinni á hausti. Fé sem finnst í öræfaleitum má sveitarstjórn láta lóga.

24. gr.

Skyldur er hver bóndi að hirða kindur sem finnast í heimalandi hans eftir að fjallskilum er lokið. Sé það innansveitarfé ber honum að tilkynna eigendum það. Annars skal tilkynna sveitarstjórn.

25. gr.

Nú verður fjár vart í ógöngum og er þá þeim, er það sér, skylt að tilkynna það fjallskilastjóra. Skal hann þá leitast við að fá færa menn til að bjarga fénu. Sé björgun óframkvæmanleg eða of hættuleg að dómi björgunarmanns, eða aðstæður það örðugar að tvöfalt verð fjárins hrökkvi ekki fyrir björgunarkostnaði, er skylt að skjóta féð sé það unnt. Takist björgun kinda úr slíkum ógöngum, greiðir eigandi kindar hálftré hennar fyrir björgun, en sveitarsjóður þar sem eigandi er heimilisfastur hinn hluta kostnaðar.

VI. KAFLI

Um réttir og réttahald.

26. gr.

Sveitarstjórn ber að sjá um, að til sé á hverjum réttarstað hæfilega stór fjárrétt og nægilegt dildarárými við hverja rétt, svo og að réttinni sé vel við haldið. Réttir í fjallskiladeildum skulu vera:

<i>Í Grýtubakkahreppi:</i>	Aðalrétt: Gljúfurárrétt.
<i>Í Svalbarðsstrandarhreppi:</i>	Aðalrétt: Dálksstaðarétt. - Aukaréttir: Geldingsárrétt, Svalbarðsrétt.
<i>Í Eyjafjarðarsveit:</i>	
- Öngulsstaðadeild:	Aðalrétt: Þverárrétt. - Aukaréttir: Munkaþverárrétt, Rifkelsstaðarétt.
- Saurbæjardeild:	Aðalrétt: Möðruvallarétt. - Aukaréttir: Borgarrétt, Þormóðsstaðarétt, Vatnsendarétt, Jórunnarstaðarétt, Ystagerðisrétt.
- Hrafnagilsdeild:	Aðalrétt: Öldurétt. - Aukarétt: Hraungerðisrétt.
<i>Í Glæsibæjarhreppi:</i>	Aðalrétt: Þórustaðarétt. - Aukaréttir: Skógum, Bægisá.
<i>Í Öxnadalshreppi:</i>	Aðalrétt: Þverárrétt. - Aukarétt: Gloppurétt.
<i>Í Skriðuhreppi:</i>	Aðalrétt: Melarétt. - Aukaréttir: Þorvaldsdalsrétt, Saurbæjararétt, Staðarbakkarétt.
<i>Í Arnarneshreppi:</i>	Aðalrétt: Reistarárrétt.
<i>Í Árskógshreppi:</i>	Aðalrétt: Árskógsrétt.
<i>Í Svarfaðardalshreppi:</i>	Aðalrétt: Tungurétt.
<i>Á Akureyri:</i>	Aðalrétt: Glerárrétt.
<i>Á Dalvík:</i>	Aðalrétt: Dalvíkurrétt.
<i>Í Ólafsfirði:</i>	Aðalrétt: Reykjarétt.

Tilfærsla á rétt, bygging nýrrar, svo og niðurfelling réttar skal tilkynnt héraðsnefnd og skráð í fjallskilabók eða gerðabók sveitarstjórnar.

27. gr.

Hver aukarétt heyrir undir aðalrétt sömu fjallskiladeildar. Úrtíningsfé úr aukaréttum skal rekið eða flutt til aðalréttar, af mönnum sem sveitarstjórn hefur til þess kvatt. Einnig getur sveitarstjórn ákveðið að draga upp í hverri rétt. Vegna hættu á dreifingu sauðfjársjúkdóma getur sveitarstjórn bannað flutning milli rétta. Enginn má reka eða flytja fé frá rétt fyrr en úrtíningur hefur verið að fullu sundur dreginn, nema fjallskilastjóri eða réttarstjóri leyfi.

28. gr.

Sundurdráttur í réttum skal hafinn svo fljótt sem unnt er. Draga skal eftir markaskrár eftir því sem þörf krefur. Hreppstjóri eða annar fulltrúi sýslumanns tilnefnir tvo markskoðunarmenn sem skera úr um vafamörk. Verði markskoðunarmenn ósammála sker hreppstjóri eða annar fulltrúi sýslumanns úr. Með ómerkinga og annan óskilapening skal farið samkvæmt VIII. kafla afréttalaga nr. 6/1986.

VII. KAFLI

Um markaskrá.

29. gr.

Markaskrá skal gefin út eigi sjaldnar en 8. hvert ár og í samræmi við ákvæði í 66. gr. laga um afréttamálefni, fjallskil o.fl. nr. 6/1986 svo og ákvæði reglugerðar nr. 579/1989 um búfjármörk, markaskrár og takmörkun á sammerkingum búfjár, með síðari breytingum.

VIII. KAFLI

Um hross og geldneyti.

30. gr.

Upprekstri stórgripa (hrossa og geldneyta) í afrétt, skal haga í samræmi við ákvarðanir sveitarstjórnar og samkvæmt ákvæðum 11. gr. þessarar samþykktar.

31. gr.

Gangi stórgripir úr afrétt í heimalönd, geta þeir sem fyrir áganginum verða, tekið þá í vörslu. Jafnframt skulu þeir samdægurs tilkynna fjallskilastjóra og eiganda um töku þeirra sé þess kostur. Fjallskilastjóra ber skylda til að sjá um að stórgripirnir séu reknir á ný til afréttar og viðkomandi bónda greiddar hæfilegar bætur fyrir átroðninginn að dómi sveitarstjórnar. Eigendur stórgripanna skulu bótaskyldir fyrir öllum kostnaði sem af áganginum hlýst.

32. gr.

Á vetrum ber eigendum og umráðamönnum stórgripa skylda til að sjá um að þeir gangi ekki í heimalönd annarra og eru þeir ábyrgir fyrir tjóni og kostnaði er af því kann að leiða, eftir mati tveggja manna er hreppstjóri eða annar fulltrúi sýslumanns tilnefnir.

33. gr.

Gangi stórgripir af utanhéraðsafréttum á afréttir eða heimalönd fjallskilasvæðisins, getur sveitarstjórn sú sem hlut á að máli, kært það til oddvita héraðsnefndar. Ber honum þá að leita samninga við viðkomandi héraðsnefnd um að áganginum verið aflétt. Náist ekki samningur þar um eða sé hann brotinn, má taka ágangsgripina í hald hvenær sem er og fara með þá samkvæmt ákvæðum 59. gr. afréttalaga nr. 6/1986.

34. gr.

Sveitarstjórnunum ber að láta smala öllum stórgripum af afréttum og heimalöndum til rétta fyrir lok októbermánaðar ár hvert. Skulu þeir dregnir þar í sundur. Enginn má hleypa út úr dílk fyrr en réttarstjóri leyfir. Með óskilagripum sem þá koma fyrir, skal fara samkvæmt ákvæðum VIII. kafla afréttalaga nr. 6/1986.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

35. gr.

Héraðsnefnd sker úr öllum ágreiningi sveitarstjórna út af fjallskilamálum. Ennfremur geta einstakir menn komið sér saman um að leggja þess háttar mál fyrir héraðsnefnd og úrskurð hennar.

36. gr.

Brot gegn ákvæðum samþykktar þessarar varða sektum og skal fara með mál út af þeim að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi sem héraðsnefnd Eyjafjarðar hefur samið og samþykkt skv. I. kafla laga nr. 6/1986 um afréttamál, fjallskil o.fl. staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld fjallskilareglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu nr. 402 2. ágúst 1988, svo

og ákvæði í fjallskilareglugerð fyrir Suður-Þingeyjarsýslu og Húsavík nr. 207/1974, sem varða þau sveitarfélög í Suður-Þingeyjarsýslu, sem aðild eiga að samþykkt þessari.

Landbúnaðarráðuneytinu, 12. apríl 1996.

Guðmundur Bjarnason.

Jón Höskuldsson.

SAMÞYKKT

bæjarstjórnar Neskaupstaðar um útivistartíma barna og unglinga í Neskaupstað.

1. gr.

Útivistartími barna og unglinga í Neskaupstað skal vera sem hér segir:

	Sunnudaga til fimmtudaga		föstudaga og laugardaga	
	Vetur:	Sumar:	Vetur:	Sumar:
6 ára (1. bekkur)	til kl. 20.00	til kl. 22.00	til kl. 20.00	til kl. 22.00
7 ára (2. bekkur)	til kl. 20.00	til kl. 22.00	til kl. 20.00	til kl. 22.00
8 ára (3. bekkur)	til kl. 20.00	til kl. 22.00	til kl. 20.00	til kl. 22.00
9 ára (4. bekkur)	til kl. 20.00	til kl. 22.00	til kl. 20.00	til kl. 22.00
10 ára (5. bekkur)	til kl. 20.00	til kl. 22.00	til kl. 21.00	til kl. 22.00
11 ára (6. bekkur)	til kl. 21.00	til kl. 23.00	til kl. 22.00	til kl. 23.00
12 ára (7. bekkur)	til kl. 21.00	til kl. 23.00	til kl. 22.00	til kl. 23.00
13 ára (8. bekkur)	til kl. 23.00	til kl. 24.00	til kl. 24.00	til kl. 24.00
14 ára (9. bekkur)	til kl. 23.00	til kl. 24.00	til kl. 01.00	til kl. 01.00
15 ára (10. bekkur)	til kl. 23.00	til kl. 24.00	til kl. 01.00	til kl. 01.00

Vetrartími samkvæmt ofangreindu er frá 1. september til og með 30. apríl, en sumartími frá 1. maí til og með 31. ágúst.

2. gr.

Aldursmörk samkvæmt þessum reglum miðast við fæðingarár.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Neskaupstaðar hefur sett skv. 57. gr. laga um vernd barna og ungmenna, nr. 58/1992, með síðari breytingum, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytinu, 10. apríl 1996.

Páll Pétursson.

Anna G. Björnsdóttir.